

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ראש השנה - י"ג

1. מהיכן יודעים שהתבואה שייכת לשנה שבה הביאה שליש מבישולה?

להו"א: "וחג האסיף בצאת השנה" והכוונה לזמן קציר. וידוע לרבנן שכל תבואה שנקצרה בסוכות הביאה שליש לפני ר"ה. וקורא לה הפסוק "בצאת השנה" ע"ש השנה הקודמת.

ולהלן נדחה ור' חנינא שדא נרגא - שיתכן ש'חג האסיף' הכוונה לחג שעושים בו סוכה המסוככת מפסולת גורן ויקב. למסקנא: "ועשת את התבואה לשלש השנים" - קרי 'שליש' ואינו נצרך לגופו כיון שיש פסוק "ואכלתם וכו' עד השנה התשיעית".

2. ידוע לרבנן בין הביאה שליש לשלא הביאה, כיון שכל מידות חכמים הם שיעור מצומצם ומדויק. כגון אלו?

א. ב 40 סאה טובל. ואם חסר קורטוב אינו שיעור שנכנס 'כל בשרו'.

ב. אוכל כביצה מטמא או נטמא בטומאת אוכלין - אשר יאכל' ושיעורו שבית הבליעה מכיל כביצה בדיוק.

ג. בגד 3X3 טפחים מטמא מדרס שזה השיעור המדויק הראוי לישיבה.

3. עם ישראל נכנסו ב' ניסן לארץ. כיצד הספיקו לגדל תבואה לעומר?

אין לומר שהקריבו תבואת נכרי כיון שכתוב 'קצירכם' ולא של נכרי.

ואין לומר שלא הקריבו, כיון שכתוב שאכלו רק 'ממחרת הפסח'.

להו"א מדובר כשלא הביא שליש ביד נכרי ונגמר השליש ביד הישראל, מכאן מוכח ש'קים' להו לרבנן' בין שליש לפחות משליש.

שהרי לא יתכן לומר שקצרו תבואה שלא גדלה כלל אצל נכרים, שבחמשה ימים לא תגדל.

ודחינן: שגם אם הביא שליש ביד נכרי בחמשה ימים, לא יגמר להתמלא. ואם תתרוץ שכתוב ארץ צבי שממהרת כצבי להתבשל -

א"כ אפשר לומר: שמצאו תבואה שלא התבשלה כלל, והיא התמלאה תוך 5 ימים.

4. אילן מתעשר לפי השנה שחנט בה, תבואה כשהביאה שליש, ירק לפי לקיטה. מה דין קטניות?

לפי הזמן שהשריש. כיון שהדרך ללקוט היום מעט ולמחר מעט. ואם נלך אחר לקיטתם יהיה מעורב חדש בישן.

אמנם לגבי פול המצרי - מצינו דעת ר"ש שזורי שיכול לצברו לגורן ומערבב וא"כ כשמעשר נמצא שתרם מהחדש על החדש

ומהישן על הישן.

אך לדעת רבנן 'אין בילה' וא"א לסמוך על היחס השווה של התערובת.

החלק האחרון שבדף, יבואר בדף הבא יחד עם הצריכותא.